

انترناسیونال

۴۰

دوره دوم

جمعه، ۱۹ تیر ۱۳۸۳

۹ ژوئیه ۲۰۰۴

هر سه شنبه و جمعه منتشر میشود

سردبیر: فاتح بهرامی

anternasional@yahoo.com

Fax: 001-519 461 3416

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

های گیت، ۱۰ ژوئیه

به یاد ژوئین عزیز اجتماع میکنیم!

صفحه ۲

اطلاعیه مراسم دومین

سالگرد منصور حکمت

صفحه ۳

گزارش از تظاهرات و تجمعات در خارج کشور در

۱۸ تیر

صفحه ۴

روزهای آخر "هنجار" اسلامی

سهیلا شریفی

۱۸ تیر در راه است و حکومت اسلامی باید بخاطر وحشت از مردم جنگ و دندان نشان دهد. از نظر جلادان اسلامی باید مردم را ترساند و جامعه را میلیتاریزه کرد و جو سرکوب و وحشت راه انداخت تا مردم جرات نکنند برای ابراز وجود علیه حکومت اسلامی کاری نکنند. و طبق معمول هر سال سرکوب را با حمله به زنان شروع می کنند. مامورین صفحه ۲

حمله مجدد رژیم به زنان و جوانان در آستانه ۱۸ تیر اتفاق تازه ای نیست. این اتفاق دیگر تبدیل به یکی از روتینهای سالانه در ایران شده است. تابستان فرا می رسد،

در زندانها را بگشاییم

شهلا دانشفر

اسارت میکشند، این يك ننگ است. باید به این ننگ بشریت خاتمه داد. باید درب زندانها را گشود. جمهوری اسلامی حکومت خفقان و زندان و حکومت شکنجه و اعدام است. باید به عمر ننگین این حکومت خاتمه داد.

۲۶ سال زندان و سرکوب، ۲۶ سال اعدام و شکنجه بس است. روزهای حیات این رژیم شمارش معکوس را شروع کرده است. صفحه ۲

زندان یعنی خفقان یعنی عدم وجود آزادی. بویژه اینکه وقتی انسانها را بخاطر عقاید و نظراتشان میگیرند و محبوس میکنند، شکنجه میکنند و به

تلاش گسترده مردم برای شکستن فضای حکومت نظامی

علیرغم حکومت نظامی اعلام نشده در نقاط مختلف تهران و مراکز حساس شهرهای دیگر، علیرغم بیسابقه ترین آمادگی نیروهای سرکوب در خیابانها، علیرغم بگیر و ببندها و تهدیدات مامورین رژیم، علیرغم اینکه حتی تجمعات سه چهارنفره نیز مورد هجوم مامورین رژیم قرار میگرفت، با اینهمه دانشجویان، جوانان و مردم انقلابی و آزادیخواه در نقاط مختلف تهران، در اصفهان و مشهد و برخی شهرهای دیگر تجمعات اعتراضی برپا داشتند و یا با حضور گسترده در خیابانها حالتی غیرعادی در خیابانها ایجاد کردند و بدین طریق جنبش هیجده تیر را زنده نگهداشتند. نیروهای سرکوب به تجمعات اعتراضی حمله کرده و تعدادی از مردم را دستگیر کردند.

جمهوری اسلامی تمام نیروی خود را برای جلوگیری از شکل گیری تجمعات اعتراضی بزرگ بسیج کرد و با هزینه زیادی هیجده تیر را از سر گذراند. اما هیچ تلاشی مانع امواج اعتراضی رو به رشد مردم که در یکسال گذشته بیوقفه خود را در شورشها و اعتصابات و اجتماعات بخشهای مختلف مردم زحمتکش و آزادیخواه نشان داده است، نخواهد شد. بسیج بیسابقه نیروی سرکوب در هیجده تیر بیش از پیش ترس و وحشت حکومت اسلامی را از روحیه تعرضی و اعتراضی مردم عیان کرد. این اهمیت سیاسی هیجده تیر را بار دیگر اثبات کرد. اما مگر این حکومت تا کی میتواند با بسیج کامل نیروی سرکوبگرش در خیابانها از تعرض مردم مصون بماند؟ مردم این جنایتکاران را بزودی گوشمالی خواهند داد، راه فرار ندارند.

صلاحیت ندارد از "امنیت مردم" سخن بگوید چرا که يك عامل ناامنی و فلاکت مردم است. این دولت تحفه دمکراسی نظم نویسی بوش و شرکا و محصول خانه خرابی و انهدام جامعه عراق است. این دولت محصول و فرزند خلف بزرگترین نیرو و اردوی تروریسم دولتی جهان امروز است. چنین دولتی نمیتواند ادعای مقابله با تروریسم را داشته باشد. همانقدر تز و سیات "جنگ طولانی علیه ترور" بوش و شرکا در تقابل با توحش تروریسم جدی است که قوانین "امنیت ملی" دولت موقت عراق!

کمونیسم اجزاء نانوخته و نگفته این قوانین هستند.

مقابله با تروریسم؟

بحث مقابله با تروریسم و یا "شورشیان" پوچ است و نمیتواند مبنای جدی برای وضع این قوانین باشد. خود دولت موقت دست نشانده آمریکا ترکیبی از اقوام و عشایر و ناسیونالیستها و تروریستهای رنگارنگ و ضد جامعه است. این دولت نمیتواند و

عراق
قانون "امنیت ملی"!

سیاوش دانشور

حق تیر دهد، و هر اعتراض مشروع مردم و کارگران و زنان را به عنوان "مقابله با شورش" بخون کشد. اینها البته جزو گفته شده و ثابت قوانین "امنیت ملی" در همه جای جهان است. دست بردن به اقدامات دیگر از جمله سازماندهی ترور فعالین سیاسی و سناریو سازی برای "بهبود ترافیکی" و حمله به مردم و کشیدن بیشتر نخ های "امنیت ملی" و دهها توطئه دیگر علیه آزادی و

اولین میوه "دولت عراقی" دست نشانده آمریکا ثمر داد! ایاد علاوی نخست وزیر دولت موقت قانون "امنیت ملی" را امضا کرد. بنا به این قانون دولت میتواند وضعیت فوق العاده اعلام کند، حکومت نظامی برپا کند، اجتماعات را ممنوع کند، مقررات منع رفت و آمد وضع کند، فعالیت احزاب و نهادها را به نام نامی "امنیت ملی" ممنوع کند، به افراد و نیروهای دولتی

بازگشت به "اصل" مقولات "امنیت" و "قانون" و صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ در زندانها را بگشاییم

های گیت، ۱۰ ژوئیه
به یاد ژوبین عزیز اجتماع میکنیم!

بشر، با آرمان والایش، تجدید پیمان میکنیم. مراسم یادبود منصور حکمت در سالنی در همان محل ادامه خواهد یافت. حزب کمونیست کارگری از دوستانار منصور حکمت و جنبش کمونیسم کارگری، از سوسیالیستها، آزادیخواهان و انسانلستان برای شرکت گسترده در مراسم یاد بود دعوت میکنند. یاد منصور حکمت را با عزم و اتحاد برای زیر و رو کردن این جهان وارونه گرامی بداریم.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲ ژوئیه ۲۰۰۴

منجلا ب تبدیل میشود. فقدان او برای خانواده و بستگان، برای حزب و خیل عظیم دوستدارانش، برای جنبش آزادی و برابری، ضایعه ای جبران ناپذیر است. فقدان ژوبین عزیز، چه در قلب تک تک ما و چه در عرصه سیاسی و مبارزاتی حفره ای پر نشدنی است. در دومین سال درگذشت منصور حکمت، بدعوت آذر ماجدی ساعت یک و سی دقیقه ۱۰ ژوئیه در گورستان های گیت لندن اجتماع میکنیم و با گلباران بنای یادبود منصور حکمت، ضمن ادای احترام به این رهبر برجسته و پرشور رهائی

۴ ژوئیه ۲۰۰۲، منصور حکمت (ژوبین رازانی) متفکر برجسته مارکسیست معاصر و رهبر جنبش و حزب کمونیست کارگری، در سن ۵۱ سالگی بر اثر بیماری سرطان درگذشت. منصور حکمت سخنگوی پرشور آزادی و رهائی بشر و رهبر سیاسی سازش ناپذیر کارگر و انسان محروم در دنیای سیاه و مملو از مشقت سرمایه داری امروز بود. منصور حکمت جهان را به سوسیالیسم فراخوان میداد چون معتقد بود دنیا بدون فراخوان سوسیالیسم، بدون امید سوسیالیسم و بدون "خطر" سوسیالیسم، به یک

دارد چنگ و دندان نشان میدهد، به بهانه بدحجابی به جان دختران جوان افتاده و جوانان را ضرب و شتم میکند، دستگیر و شکنجه میکند، شهرها را به حالت نظامی درآورده است، باید در برابر این تهاجمات ایستاد و با تعرض خود حملات رژیم را عقب راند.

باید هر کجا که رژیم به تعرضی دست میزند با اجتماع کردن و تعرض متقابل آنرا به عقب راند. نگذاشت که کسی را مورد تعرض قرار دهد. نگذاشت تا کسی را دستگیر و بازداشت کند. باید کاری کرد تا رژیم ناچار گردد که بساط نیروهای سرکوبش را از خیابانها جمع کند. باید با شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد به حمایت از اعتراض زندانیان سیاسی شتافت. شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد یک شعار سیاسی مهم و پیام آور اتحاد و همبستگی مردم برای به زیر کشیدن این حکومت و برای آزادی است. باید با این شعار به خیابانها آمد.

دور نیست روزی که با مبارزه خود درهای زندانها را بگشاییم و همه زندانیان سیاسی را به آغوش بگیریم. یک صحنه شورانگیز آنرا هنگامیکه دستگیرشدگان اول مه امسال شهر سقز از زندان آزاد شدند را دیدیم. دیدیم که چگونه مردم با حلقه های گل به استقبال زندانیان آزاد شده رفتند و شهر سراپا جشن و شادی شد. صحنه ای که یادآور خاطرات شیرین روزهای قیام و باز شدن درهای زندانها توسط مردم و روزهای آزادی بود. روزهایی که در آن تکلیف رژیم شاه یکسره شد. یادآور روزهای انقلاب! جمهوری اسلامی از تکرار چنین روزهایی، از نزدیک شدن به روزهای انقلاب به وحشت افتاده است. ما در آستانه این روزها قرار داریم. روزهای همبستگی و اتحاد، روزهای مبارزه و تنگتر کردن حلقه این مبارزات، روزهایی که با قطعنامه ها و پیامهای همبستگی خود صف متحد و قوی ای از مبارزه خواهیم بود و یکبار دیگر صدای مرگ بر جمهوری اسلامی، آزادی برابری بر همه جا طنین خواهد انداخت. روزهایی که درهای زندانها را خواهیم گشود و دیوار اختناق را برای همیشه فرو خواهیم ریخت و کاری خواهیم کرد تا آزادی مهر خود را محکم بر جامعه بکوبد. *

اکنون در بحبوحه ۱۸ تیر و در روزهایی که جامعه در التهاب مبارزه بسر میبرد، باید همراه با فریاد مرگ بر جمهوری اسلامی، همراه با شعار آزادی، برابری، با شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد به خیابانها آمد و ارکان این حکومت منفور را به لرزه درآورد.

امروز کشاکش برای زیر کشیدن و خراب کردن دیوارهای این اختناق جدی تر از همیشه است. زندانیان سیاسی در زندان اوین از روز ۱۵ تیرماه در اعتراض به سرکوب های گسترده اخیر و نظامی شدن شهرها و به مناسبت ۱۸ تیر دست به اعتصاب غذا زده اند. جمهوری اسلامی از وحشت گسترش این اعتراض و از وحشت اعتراض خانواده های زندانیان سیاسی و همبستگی مردم با آنها، از ترس طنین انداختن شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد در خیابانها، در آستانه ۱۸ تیر و از هر گونه تماس تلفنی این خانواده ها با زندانیان سیاسی جلوگیری میکند. اعتصاب در زندان ادامه دارد و خانواده های زندانیان سیاسی نگران. اعتصاب زندانیان سیاسی در زندان انعکاس مستقیم فضای اعتراضی جامعه و در بیرون از زندان است. صدای انقلابی است که در راه است. علیرغم کنترل شدید رژیم بر خیابانها و گذرگاهها همه مردم مترصد فرصتی هستند تا بار دیگر فریاد مرگ بر جمهوری اسلامی را سر دهند. پرستان اعلام کرده اند در ۴ مرداد ماه با یک اعتراض گسترده و وسیع خواستها و اعتراضات خود را دنبال خواهند کرد. در میان معلمان، کارگران، زنان و همه بخش های جامعه شاهد جنب و جوش اعتراضی هستیم. همه چیز حاکی از آنست که جامعه آستان تحولات سیاسی مهمی است.

در چنین فضایی از اعتراض و مبارزه باید کيفرخواست خود را علیه رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی اعلام داشت. باید با تمام قوا از اعتراض زندانیان سیاسی حمایت کرد. باید همراه با خانواده های زندانیان سیاسی در مقابل زندانها و در میادین و خیابانها با سردادن شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد پیام انقلاب را به صدا درآورد.

اکنون که رژیم از سر استیصال و در برابر مبارزات رو به گسترش مردم

روزهای آخر "هنجار" اسلامی

از صفحه ۱

هر روز خون ریخته، شلاق زده، شکنجه و اعدام کرده است. هر روز و هر ساعت عمر ننگین این رژیم مملو بوده است از سرکوب و اختناق و کشتن و حلق آویز کردن. میلیاردها خرج نگهداری و آموزش نیروهای سرکوبگر آن شده است که بتوانند هر لحظه مردم را روی خط نگه دارند. با وجود این در هر قدم مذبحخانه شکست خورده اند و به عقب رانده شده اند. اگر هنجار بزعم خانم آلیا بمعنی قوانین حاکم بر جامعه ایران است اکثریت مردم ایران با افتخار حاضرند خود را هنجارشکن بنامند و به راه خود تا سرنگونی این رژیم ادامه دهند. اما اگر هنجار راه و روش زندگی عمومی مردم در یک جامعه است، اگر هنجارها بمعنی طرق پذیرفته شده توسط اکثریت عظیم یک جامعه باشند، آنوقت مهمترین ناهنجاری واقعی در جامعه ایران را باید اسلام و حکومت اسلامی دانست. "هنجار" اسلامی را مردم هر روز علیرغم هر نوع ارباب زیر پا میگذازند. ارباب در جامعه ایران دیگر تاثیر معکوس دارد. کسی را علیرغم اینهمه توحش اسلامی نمیتوانند بترسانند، وحشتشان از عزم مردم برای جارو کردن حکومتشان بجا است. "هنجار" اسلامی، قوانین اسلامی حاکم بر جامعه، روزهای آخر حیات ننگینش را میگذازند. این حکومت سراپا جنایت و توحش اسلامی راه پس و پیش ندارد. *

مبارزه با بد حجابی تاکید کرده و ادعا می کند که اکثریت مردم ایران متدین هستند و می خواهند زنان با حجاب در معابر عمومی ظاهر شوند. میگویند فقط اقلیت کوچکی (سی چهل نفر!) هستند که هنجار شکنی می کنند و با رفت و آمد در معابر به بد حجابی دامن می زنند. ایشان تهدید کردند که آئین نامه مبارزه با بدحجابی بزودی تدوین خواهد شد و نیروهای انتظامی از این مدتهاست که حتی تندروترین و احمق ترین سران رژیم هم دیگر ادعا نمی کنند که اکثریت مردم ایران مسلمان هستند و از قوانین اسلامی حاکم بر جامعه پیروی می کنند. مدتهاست که دیگر نه تنها کسی مدعی نیست که مخالفین و سرنگونی طلبان فقط یک اقلیت هستند، بلکه صبح تا شب از رشد چشمگیر جنبش اعتراضی مردم و سرپیچی آنها از قوانین اسلامی و نفرت روزافزون مردم نسبت به قوانین ضد زن جمهوری اسلامی می نالند. از آن گذشته، برای هرکسی که اندک آشنائی با تحولات سیاسی دو دهه گذشته ایران داشته باشد، مانند روز روشن است که جمهوری اسلامی حتی یکروز هم در جامعه ایران تبدیل به هنجار نشده است، هیچوقت از طرف خیل عظیم مردم ایران پذیرفته نشده، حتی یکروز هم قوانین اسلامی با میل و اراده آزاد مردم پیش نرفته است. این رژیم برای سرپا ماندن و تحمیل سیاستهایش

انتظامی و نهی از منکر در خیابانها جولان می دهند و به هر بهانه ای به مردم رهگذر حمله می کنند، جلوی خودروها را میگیرند و هر نوع تجمع چند نفره جوانان را به هم می ریزند. زنان و دخترانی که مچ پایشان پیدا است و یا آرایش کرده اند را گرفته و مورد اذیت و آزار قرار می دهند، آنها را شلاق می زنند، به آنها بی حرمتی و اهانت می کنند و پدر و مادرها و خانواده هایشان را جریمه می کنند. اینها هیچکدام تازه و مختص به امسال نیست. اشکال شکنجه هر سال عوض می شود و شیوه های وحشیانه تری بکار میگیرند. زمانی روسریها را با پوش به پیشانی زنان می چسبانند، به ساق پاهای لخت تیغ می کشیدند و به صورتهای آرایش کرده اسید می پاشیدند. امروز پای زنان و دخترانی را که بدحجابی می کنند، در ظرفهای پر از سوسک می گذارند و آنها را شلاق می زنند.

چیزی که امسال بیش از معمول جلب توجه می کند شرکت فعالانه زنان مجلس هفتم در تبلیغات هیستریک و ضد زن رژیم است. آنها چادرهایشان را به کمر بسته و پیشاپیش صف گله های حزب الله گلو پاره می کنند و فرمان حمله می دهند. فیاض بخش به انتشار عکس زنان در روزنامه ها اعتراض می کند، آجزلو از شمار بالای دانشجویان زن برآشفته میشود و اخیرا فاطمه آلیا یکی دیگر از این خانمهای چاقچور پوش مجلس هفتم بر اهمیت

از صفحه ۱ عراق، قانون امنیت ملی

"امنیت ملی" برای بورژوازی و دولتهای مترجعش در همه جای جهان، یک کد و یک اسم رمز برای سرکوب مردم و اعمال قوه قهریه علیه آنان است. همیشه "امنیت" در مقابل "هرج و مرج" و "قانون" در مقابل "بی قانونی" در فرهنگ سیاسی بورژوازی معنی شده است. هر کسی که "تقدس" مالکیت بورژوازی را زیر سوال میبرد، هر کسی که به ارتجاع حاکم نه میگوید، هر کسی که به قوه قهریه دولت بورژوازی گردن نمیگذارد، مخالف "امنیت ملی" است و با زبان امنیتی با او رفتار میشود. این تجربه بیش از دو قرن حکومتها و دولتهای بورژوازی در همه جای جهان است. امنیت به معنی خلاصی مردم از دست باندهای ترور و تحجر، به معنی راحت شدن از دست نیروهای اطلاعاتی و مخوف پلیسی، به معنی ابراز وجود آزادانه و تضمین شده مردم، به معنی برخورداری از رفاه و بهداشت و آموزش همگانی و راحت شدن از دست درازی سرمایه داران مفتخور، به معنی قوانین و امکانات برابر برای همگان و غیره، اتفاقا در قاموس بورژوازی "ضد امنیت سرمایه" و مسبب "هرج و مرج" تلقی میشود! "امنیت ملی" اعمال اراده سرکوبگرانه دولت بورژوازی و طبقات حاکم در جوامع سرمایه داری به نام "منافع عمومی مردم" است. شرط اول سرپا نگاه داشتن دولت بورژوازی است. اگر دولت "اقتدار" نداشته باشد، نه از نظر مردم و نه از نظر بخشهای مختلف طبقه حاکمه دولت نیست. دولت بعث عراق، دولت اسلامی در ایران و هر دولت مترجع دیگر در منطقه و جهان نیز به همین اعتبار دولت است و حاکمیت بورژوازی بدون این قوانین و اعمال چنین قوانینی نمیتواند موضوعیت داشته باشد. این اصل اساسی دولت بورژوازی و بازگشت به "اصل" و مبنای اعمال قدرت دولتی است. اما چرا در اولین روزهای حاکمیت مشتی کانگستر بنام دولت موقت عراق چنین قوانین الزامی شده است؟

عراق بدون صدام

در ابتدای سقوط دولت بعث بلافاصله مسئله غارت اماکن دولتی و حتی بیمارستانها و منازل مردم به معضلی تبدیل شد که یک جز لاینفک اخبار جنگ آمریکا در عراق بود.

صدام بعنوان "غنیمت جنگی" دست آمریکا، کماکان سوال اول، یعنی دولت مطلوب آمریکا در عراق سرچایش است. آمریکا بدنبال دو جنگ و فروپاشی جامعه عراق ناچار است به نیروهای قومی و عشیره ای و اسلامی و ناسیونالیست اتکا کند. اما اینها هیچکدام جریانانی نیستند که قادر باشند چشم انداز یک ثبات سیاسی و به این اعتبار اقتصادی را برای عراق و سرمایه های غربی ترسیم و تضمین کنند. نه فقط نیروی مناسب و مطلوب بازسازی سیاسی و اقتصادی عراق نیستند، بلکه بعنوان نیروهای سناریوی سیاه، عامل جنگ داخلی و بدبختی مضاعف مردم عراق اند.

معضل جدیدتر تقویت اسلام سیاسی در متن این جنگ بود. اسلام سیاسی بعنوان یک بازیگر سیاسی در عراق و منطقه، علیرغم امکانی که برای سربازگیری در متن جنگ آمریکا در عراق یافت، نتوانست به پرچمدار "جنبش مقاومت ضد آمریکا" تبدیل شود. رقابت شاخه های مختلف جنبش اسلامی در عراق بر سر دکان "مرجعیت" و وجود تضاد منافع میان فرقه های متعدد اسلامی باعث شد که نتوانند با هم کنار بیایند و مردم را علیه آمریکا بسیج کنند. همینطور ناسیونالیسم طرفدار بعث و حکومت سابق هم بعنوان بقایای یک رژیم سرنگون شده و مورد تنفر مردم، از ایفای چنین نقشی ناتوان بودند. امروز آنچه که در مقابل آمریکا است، ادامه سیاست گذشته یعنی "عراق بدون صدام"، با یک اختلاف فاز دوازده سیزده ساله و دو جنگ خانمان برانداز است. نفس نمایش "انتقال قدرت" به دولت موقت عراق با کمدی محاکمه صدام حسین در یک دادگاه عراقی، تلاش برای جلب توجه مردم به دولت جدید و تغذیه از منبع تنفر مردم نسبت به حکومت بعث بود. این در عین حال تلاشی برای دیکته کردن این نکته بود که این دولت، که هنوز نمیتواند خود را در بغداد جمع کند، "قدرتی" دارد! اما چنین روندی نارضایتی ناسیونالیسم عرب از اشغال عراق را معکوس میکرد و موجب تقویت و مانور ناسیونالیسم عربی پروغرب در منطقه میشود. حمایت فوری و وسیع کشورهای عربی منطقه از این "انتقال قدرت" و اعلام آمادگی برای همکاری در بازسازی عراق این خوشنودی را نشان میدهد. این سیاست در عین حال اسلام سیاسی را ایزوله میکند. ادامه اشغال عراق و

اطلاعیه مراسم

دومین سالگرد منصور حکمت

مراسم یادبود منصور حکمت روز شنبه ۱۰ ژوئیه ساعت ۱ و ۳۰ دقیقه بعد از ظهر در گورستان های گیت در لندن با نثار گل بر بنای یادبود منصور حکمت آغاز میشود و سپس در سالی در نزدیکی های گیت ادامه خواهد یافت.

در این مراسم حمید تقوایی، فاتح بهرامی، آذر ماجدی و فاتح شیخ در بزرگداشت منصور حکمت سخنرانی خواهند کرد.

باین ترتیب از تمام دوستانان منصور حکمت دعوت میکنم که در این مراسم شرکت کنند تا با هم یاد این انسان عزیز و ارزشمند، این متفکر بزرگ مارکسیست را گرامی بداریم.

لطفا بمنظور تسهیل شرکت تان در مراسم و انجام هر چه بهتر تدارکات، شرکت تان در مراسم را بما اطلاع دهید.

salgardinfo@yahoo.co.uk
تلفن جواد اصلانی: ۰۵۸۷۰ ۳۰۴ ۷۸۱ ۴۴

آذر ماجدی

اول ژوئیه ۲۰۰۴

نیز خوانائی بیشتری دارد.

امضای قوانین "امنیت ملی" در عراق توسط ایاد علاوی و همینطور ماهیت دولت موقت عراق باید در متن این سیاست آمریکا در عراق درک شود. اینکه این سیاست چه معضلاتی دارد و این قوانین تا چه اندازه قابل اجرا هستند، و اصولا این دولت موقت که بیشتر یک نقش ترازیشنال را به یک حاکمیت رسمی بورژوازی عراق ایفا میکنند، تا چه حد در اعمال چنین قوانینی مستقل از آمریکا و ناتو قابلیت دارد، جمله طبقه کارگر و جنبش کمونیسم کارگری چه نقشی ایفا میکنند، موضوعات و سوالات بازی هستند. آنچه روشن است اینست که در مقابل بورژوازی عراق ایستگاههای سیاسی متعددی تا شکل گیری یک دولت مقتدر وجود دارند. *

حاکمیت مستقیم آمریکا تنها موجب رشد جنبشهای اسلامی در کشورهای عرب طرفدار آمریکا را فراهم میکرد. همینطور شریک نشدن ناسیونالیسم کرد در حاکمیت مطابق طرح سابق که قرار بود دولت فدرالی تشکیل شود، موجب غر ولند جریانان ناسیونالیست کرد شد که در طول جنگ بعنوان سرباز و وردست ارتش آمریکا ایفای نقش کردند. امروز ناسیونالیسم کرد فکر میکنند رودست خورده است. بحث "خیانت آمریکا به کردها" مجددا در میان محافل ناسیونالیست کرد باب شده است. طرحهای دولت فدرال و غیره فعلا به محاق میروند و امیال دولت آمریکا بیشتر خود را نشان میدهد. "عراق بدون صدام" تلاش قدیمی آمریکا در عراق بود و امروز ناچار است بنا به فاکتورهای متعدد در عراق و منطقه آن را پیش بگیرد. این خط با سیاست دولتهای اروپای غربی

رادیو انترناسیونال

۲۱ متر ردیف ۱۳۸۰۰ کیلوهرتز

هر شب ساعت ۹ به وقت تهران

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

تظاهرات و تجمعات در خارج کشور در ۱۸ تیر

به مناسبت ۱۸ تیر روز اعلام علنی سرنگونی خواهی مردم علییه جمهوری اسلامی، در کشورهای مختلف تظاهراتهایی در برابر سفارتخانه های جمهوری اسلامی و در مراکز شهرها صورت گرفت. شمار زیادی از ایرانیان با شعارهای مرگ بر جمهوری اسلامی و زنده باد آزادی زنده باد برابری و زندانی سیاسی آزاد باید گردد عزم خود را برای سرنگونی حکومت منفور جمهوری اسلامی اعلام داشتند و از مبارزات کارگران و دانشجویان و زنان و مردم ایران پشتیبانی خود را اعلام داشتند:

لندن (انگلستان)

صدها نفر در روز ۱۸ تیر در مقابل سفارت جمهوری اسلامی در لندن گرد آمدند. تظاهرات از ساعت ۱۱ صبح با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی و زنده باد آزادی زنده باد برابری شروع شد. پلاکاردهایی در حمایت از مبارزات کارگران و در محکومیت کشتار کارگران خاتون آباد و حمایت از مبارزات مردم در ایران، لغو اعدام کبرا رحمان پور و علیه سنگسار و اعدام، در دست شرکت کنندگان بود. در این تظاهرات سخنرانان مختلفی از جمله فاتح شیخ، آذر مدرسی، محمد فتاحی و سعید آرمان از مرکزیت حزب کمونیست کارگری ایران خطاب به جمعیت سخنرانیهای پر شوری ایراد کردند. خبرنگاران متعددی از تظاهرات گزارش و خبر تهیه کردند. از جمله خبرنگار شبکه یک تلویزیون فرانسه با اسام کفا مصاحبه مشروحه انجام داد. در این تظاهرات سازمان جوانان کمونیست شاخه بریتانیا نیز شرکت فعال داشت و دبیر خارج کشور سازمان جوانان و دبیر تشکیلات بریتانیا (جمال کمانگر و فواد عبدالمهی) برای شرکت کنندگان سخنرانی کردند. سام آزاد از کادرهای حزب به زبان انگلیسی در افشای ماهیت جنایتکارانه رژیم اسلامی سخنرانی کرد و نسرین پرواز مبارز شناخته شده و از زندانیان سیاسی نیز برای جمعیت سخنرانی کرد. در پایان سعید آرمان دبیر تشکیلات بریتانیا قطعنامه ای را بند به بند قرائت کرد و حاضرین با شعار و کف زدن آنرا مورد تأیید قرار

دادند.

استکهلم (سوئد)

از ساعت یک بعد از ظهر در برابر سفارت جمهوری اسلامی جمعیتی با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی و زندانی سیاسی آزاد باید گردد و آزادی و برابری دست به تظاهرات زدند. پلاکاردهای متعددی با رنگ سرخ که بر روی آنها نوشته شده بود "زنده باد ۱۸ تیر" مرگ بر جمهوری اسلامی و شعارهای دیگر در همه جا به چشم میخورد. تظاهر کنندگان حمایت خود را از مبارزات معلمان و کارگران و دانشجویان در ایران ابراز میکردند. در این تظاهرات سیامک بهاری و سیاوش دانشور و هلاله طاهری در مورد مبارزه متحدانه برای به زیر کشیدن جمهوری اسلامی و برپایی جامعه ای انسانی سخنرانی کردند و شرکت کنندگان با شعار و کف زدن از سخنرانی ها استقبال کردند. از طرف فدراسیون پناهندگان ایرانی کیمیا پارزکی دبیر فدراسیون در استکهلم سخنرانی کرد. این سخنرانیها مورد استقبال پر شور حاضرین قرار گرفت. خبرنگاران از تظاهرات خبر و گزارش تهیه کردند و رادیوی سراسری سوئد (رادیو پژواک) گزارشی از این تظاهرات را پخش کرد. در همین روز در مرکز شهر استکهلم نیز تظاهراتی برپا شد که شمار زیادی از ایرانیان شرکت کرده بودند. در این تظاهرات سیامک بهاری دبیر تشکیلات سوئد حزب کمونیست کارگری سخنرانی کرد که مورد استقبال گرم شرکت کنندگان قرار گرفت. جمعیت چندین بار برای او کف زدند و ابراز احساسات کردند.

گوتنبرگ (سوئد)

از ساعت ۳ بعد از ظهر در میدان گوستاو آدولف تظاهرات شروع شد. جمعیت برای سرنگونی جمهوری اسلامی و در حمایت از مبارزات مردم ایران و برای آزادی و برابری شعار میدادند. سوسن صابری دبیر کمیته گوتنبرگ حزب کمونیست کارگری در مورد ۱۸ تیر و شعار سرنگونی حکومت و علیه سازش و مماشات با حکومت سنگسار و قصاص سخنرانی کرد. اسماعیل مولودی دبیر فدراسیون پناهندگان

هامبورگ (آلمان)

در هامبورگ و برلین و فرانکفورت نیز تظاهراتهایی به مناسبت ۱۸ تیر برپا شد. گزارشی که از هامبورگ دریافت داشته ایم حاکی از اینستکه تظاهر کنندگان شعارهای "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "زنده باد آزادی زنده باد برابری" را سر میدادند و سخنرانان مختلف از جمله نازنین برومند از حزب کمونیست کارگری، حبیب نصوحی و سارا سیبیلی از طرف فدراسیون پناهندگان واحد آلمان، ژیلا حقگو، سیامک مکی و محسن میرزاخانی و ثریا خضری از کادرهای حزب در مورد اوضاع ملتپ سیاسی در ایران و مبارزه مردم برای سرنگونی این حکومت سخن گفتند. در این تظاهرات قطعنامه تظاهرات ۱۸ تیر با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی مورد تأیید قرار گرفت.

کپنهاگ (دانمارک)

در برابر سفارت جمهوری اسلامی در کپنهاگ جمعیتی با شعارهای سرنگونی جمهوری اسلامی و آزادی و برابری و شعارهای دیگر گرد آمدند. پلاکاردها و پرچمهای سرخ با شعارهای آزادی و برابری و علیه حکومت آپارتاید جنسی توجه مردم را بخود جلب میکرد. در این تظاهرات محمود قزوینی و حامد خاکی از حزب کمونیست کارگری ایران سخنرانی کردند. یکی از تظاهر کنندگان با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی در برابر چشمان گارد و پلیس از نرده های سفارت بالا رفت و خود را به داخل محوطه سفارت رساند و شروع به شعار دادن علیه

حکومت کرد. تظاهر کنندگان با او همراهی میکردند. پلیس در این رابطه دوفنر را دستگیر نمود.

لاسه (هلند)

از ساعت ۲ بعد از ظهر تظاهراتی در برابر سفارت حکومت اسلامی برپا شد. تظاهر کنندگان پی در پی شعار میدادند. در قسمتی از این تظاهرات بهمن خانی و فرشاد حسینی و مجید پوستنچی و سروش ابراهیمی سخنرانی کردند و قطعنامه ای مورد تصویب قرار گرفت

بروکسل (بلژیک)

حدود ۲۵۰ نفر از پناهندگان ایرانی از ساعت یک بعد از ظهر در مقابل ساختمان اتحادیه اروپا گرد آمدند و با شعار دادن علیه جمهوری اسلامی و آپارتاید جنسی و جنایات حکومت، مماشات دولتها با این حکومت را محکوم کردند. کیوان آذری از حزب کمونیست کارگری ایران در این تظاهرات سخنرانی کرد و بر لزوم گسترش مبارزه برای خلاصی از شر حکومت اسلامی تأکید نمود. قطعنامه ۱۸ تیر در این تظاهرات توسط یکی از شرکت کنندگان قرائت شد و با شعار دادن حاضرین مورد تأیید قرار گرفت. در این قطعنامه بر سرنگونی فوری جمهوری اسلامی، لغو آپارتاید جنسی و حمایت از مبارزات کارگران و معلمان و پرستاران و آزادی بی قید و شرط بیان و تشکل و اجتماع تأکید شده است.

تشکیلات خارج کشور

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۸ تیر ۱۳۸۳ - ۸ ژوئیه ۲۰۰۴

تلویزیون انترناسیونال

هر شب ساعت ۸ تا ۹:۳۰ به وقت تهران

مشخصات فنی آنتن

Satellite: Telstar 12
Center Frequency: 12608 MHz
Symbol Rate: 19279
FEC: 2/3
Polarization: horizontal

Tel: 0044-779-1130-707

Fax: 0044-870-135-1338

Email: markazi@ukonline.co.uk

دفتر مرکزی حزب

در سوئد نیز یکی از سخنرانان بود. همچنین پروین کابلی از جانب سازمان آزادی زن در مورد ۱۸ تیر سخنرانی کرد. نوجوانی بنام مهیار در رابطه با بی حقوقی کودکان در ایران سخن گفت و مورد استقبال گرم مردم قرار گرفت. قطعنامه ۱۸ تیر توسط یکی از شرکت کنندگان قرائت شد و با شعار و کف زدن مورد تأیید تظاهر کنندگان قرار گرفت. نمایشگاه عکسی از جنایات رژیم اسلامی در محل تظاهرات برپا شده بود و مورد بازدید بسیاری از مردم واقع شد. روگر کارلسون خواننده سوئدی در خلال تظاهرات چند آهنگ اجرا کرد و به تظاهرات شور بیشتری داد. کانال چهار تلویزیون سراسری سوئد گزارشی از این تظاهرات را دوبار پخش کرد. این تظاهرات در ساعت ۵ بعد از ظهر در فضایی پرشور پایان یافت.

تورونتو (کانادا)

بیش از ۱۵۰۰ نفر در میدان مرکزی شهر تورونتو گرد آمدند و علیه جمهوری اسلامی شعار دادند. سخنرانان متعددی در این تظاهرات از جنبه های مختلف به افشاکاری علیه حکومت اسلامی پرداختند و بر سرنگونی حکومت تأکید نمودند. از جمله محسن ابراهیمی از مرکزیت حزب کمونیست کارگری بر مبارزه وسیع مردم ایران برای به زیر کشیدن انقلابی حکومت اسلامی تأکید نمود. هما ارجمند از جانب "کمپین علیه دادگاههای اسلامی در کانادا" در میان استقبال گرم شرکت کنندگان علیه آپارتاید جنسی و قوانین اسلامی سخن گفت. محمود احمدی نیز بعنوان یکی از گردانندگان برنامه پی در پی شعارهای مرگ بر جمهوری اسلامی و زنده باد آزادی و زنده باد برابری را تکرار میکرد. در میان جمعیت پلاکاردهای متعدد آزادی و برابری و مرگ بر جمهوری اسلامی بچشم میخورد. قطعنامه ای بعنوان قطعنامه تظاهر کنندگان ۱۸ تیر وسیعاً در میان جمعیت پخش شد و مورد استقبال قرار گرفت.

در شهر ونکوور نیز تظاهراتی به مناسبت ۱۸ تیر صورت گرفت که هنوز گزارش مشروح آن به دستمان نرسیده است.